

**Pietas Novissima Fato Inopino Quidem; Sed Placidissimo & Beatissimo. Optimi
Parentis Dn. Henrici Rahner/ Inter summus luctus**

Rostochii: Kilius, 1662

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776799223>

Druck Freier Zugang

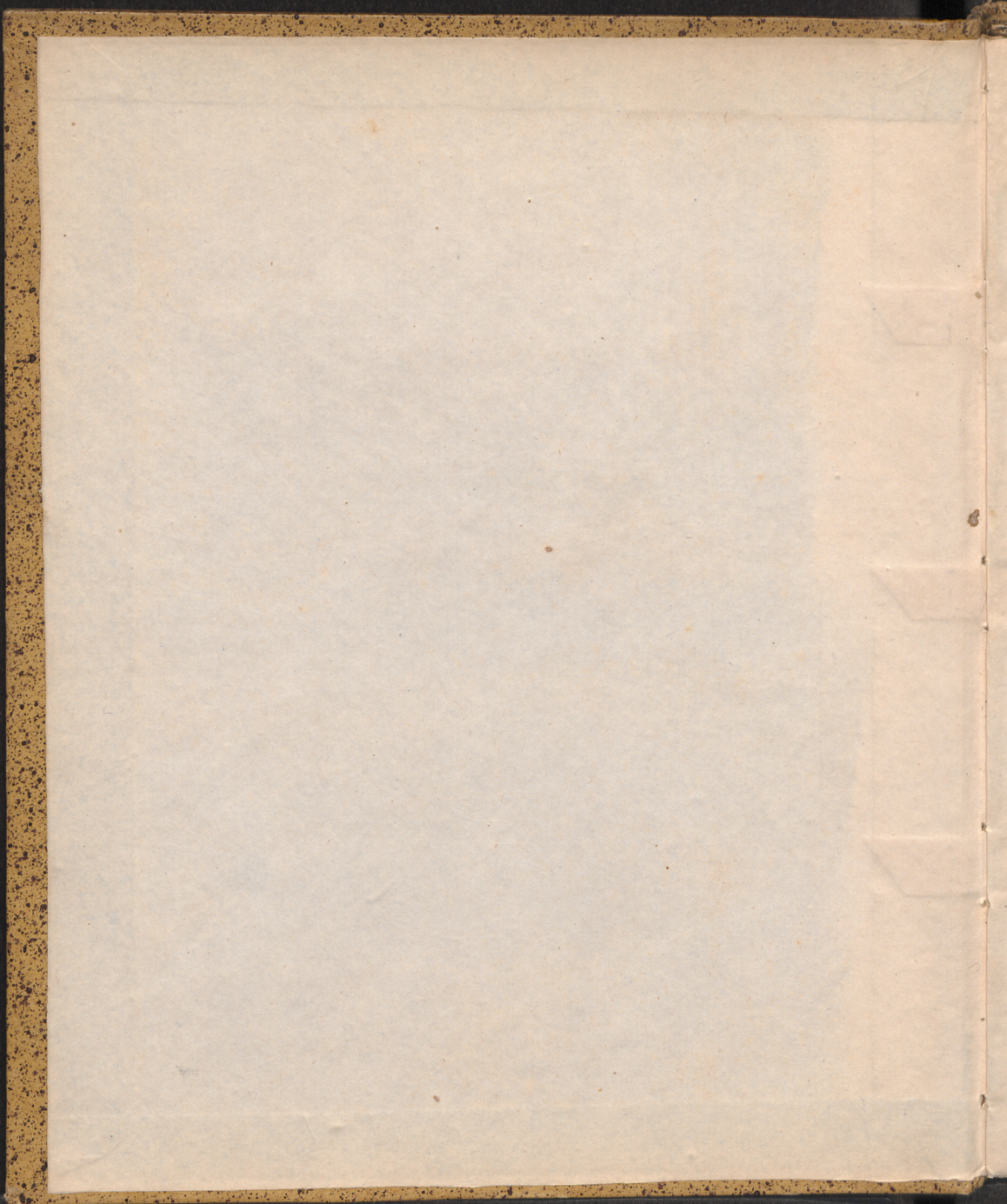
Mauritius, G.

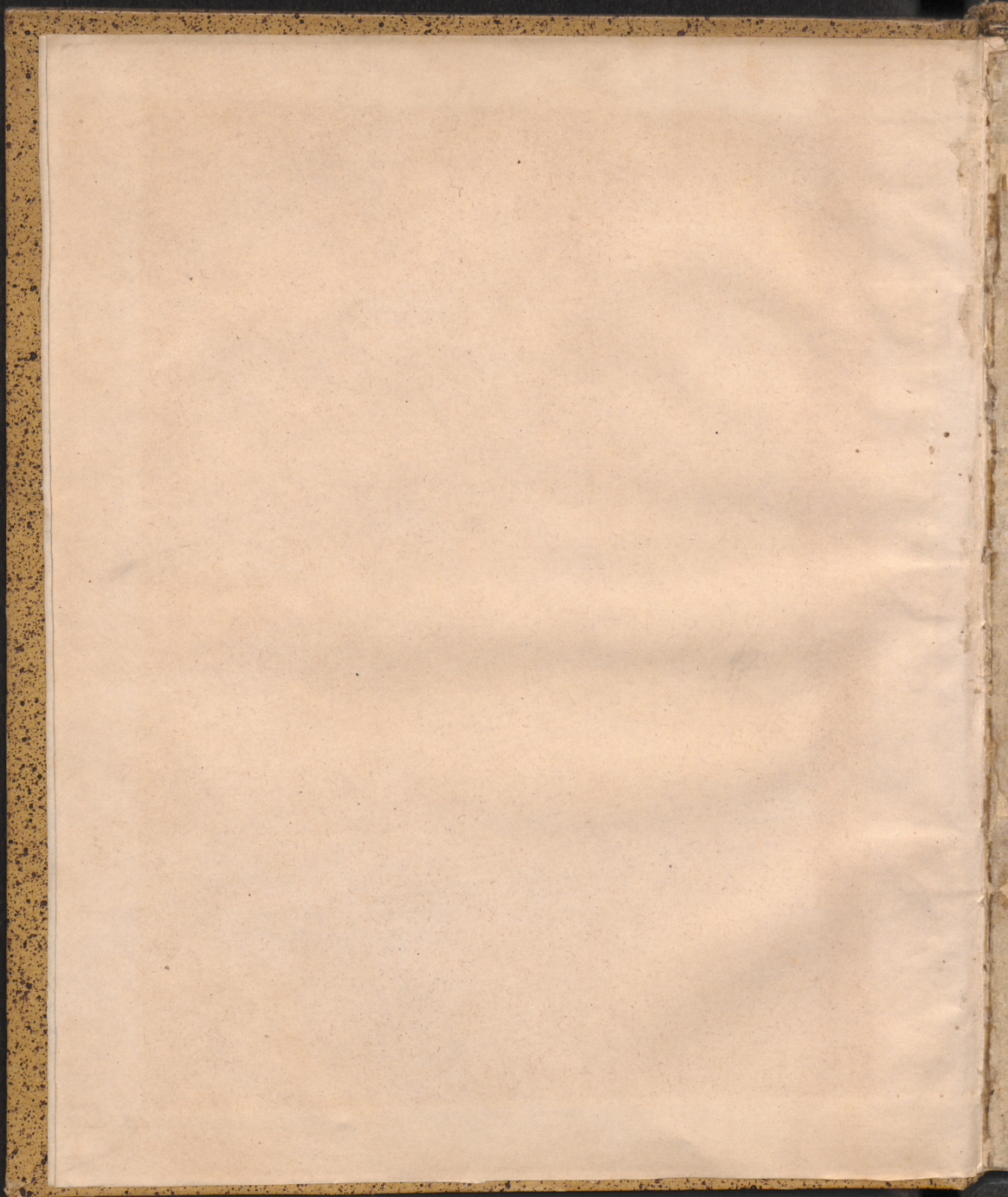
auf

H. R a h n e .

Rostock, 1662. /a

10. 1. 2.

PIETAS NOVISSIMA
FATO
INOPINO QUIDEM; SED
Placidissimo & Beatissimo.
OPTIMI PARENTIS
DN. HENRICI RASNERI/

Inter summus luctus
Exhibita

â
SUPERSTITIBUS FILIIS.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1662

PRIMA NOVISSIMA
FATO
INFINO GOLDM SED
Placidissimo & Beatinissimo.
OPTIMI PARENTIS
DN. HENRICI EXCELSI
Inter faciem hunc
Exhibita
SUPERSTITIBUS FILIIS
ROSTOCKII
JOHANNES KILIANUS ROSTOCKENSIS

Quis ferus ille meas allapsus rumor ad aures?
Quisve stupor mihi nunc pectora cepit
iners?

Obstupui, mens ipsa mihi cum voce recessit,
Exhaurit lacrymas & dolor ille meas.

Ah, Pater, unde meas nunc ordiar, alme, querelas,
Quas misero mihi non finiet ulla dies?

*Transmisit ab ipso dolore truncatum Carmen in
desideratissimi Parentis exsequias*

Conradus Rahne.

TE vivo fuit, o Pater o! mihi vivere dulce,
Hei quam dulce foret te moriente mori!
Et tamen est, fateor, grata hoc mihi nomine vita,
Quod tibi, quas fundam, sufficiat lacrymas.

Atque utinam plures oculos natura dedisset,
Quis possim assiduos flere dolere dies!
Verba tamen postrema damus. Stat pectore luctus.
Deficit officio mensque manusque suo.

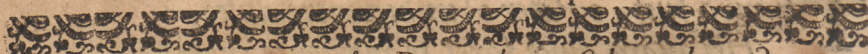
*Inter lacrymas scripsit optimo Parenri
maestissimus*

LAURENTIUS RAHNE/
Me

ME miserum! quali, GENITOR dulcissime, plangam
 Telesu? luctus qualia signa dabo?
 Qualia signa dabo? vox interclusa tenetur
 Faucibus, & gelido frigore membra rigent.
 Ah Pater! Ah Pater! Ah caram semel adspice Matrem!
 Ah semel & gnatis basia fige tuis!
 O frustra, frustra gemebundo pectore ploro!
 Vitæ nulla oculi signa, nec ora, ferunt
 Corpus inane animâ jacet, unus gutture ronchus
 Ducitur, exspiras, claudis & ora PATER!
 Heu vivus morior! Iqualet sine sanguine vultus,
 Nec pes ire potest, nec mea lingua loqui.
 Matrem latifluis, BONE JESU! respice vultu,
 Orbatos recrea nos bonitate tua!

*Mœstissimò animò Desideratissimi DN. PA-
 TRIS sui obitum nimis insperatum ita
 lugebat, madidisq; oculis deplorabat*

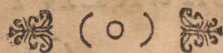
CHRISTOPHORUS KAHNE / Sch.
 Patr. in præsens alumnus.

Siccine pallentes raperis, Pater alme, sub umbras?
 Nocteq; perpetuâ lumina clausa jacent?
 Tute quidem moriens nobis æterna relinquis
 Lamenta. O fatum præcipientesq; rogos!
 Sistet amen lacrymas, genitrix pia, siste querelas.
 Nunc animam veræ restituit patriæ.

Summo dolore scribebat

Joachimus Kahne.

Quis ferus ille meas allapsus r
Quisve stupor mihi nu
in

Obstupui, mens ipsa mihi cum voce

Exhaurit lacrymas & dolor ill

Ah, Pater, unde meas nunc ordiar,

Quas misero mihi non finiet ul

Transmisit ab ipso dolore t

desideratissimi Pa

Con

TE vivo fuit, o Pater o! mihi viver

Hei quam dulce foret te morier

Et tamen est, fateor, grata hoc mihi n

Quod tibi, quas fundam, suffici

Atq; utinam plures oculos natura ded

Quis possim assiduos flere dolere

Verba tamen postrema damus. Sta

Deficit officio mensq; manusq;

Inter lacrymas

LAURENTI

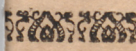
ures?
a cepit

relas,

men in

ias

Kabne.

So

uctus.

no Parenri

imus

Me

Me

